

[Glistrup]

hende, skal have de resultater, der kommer ud af hans pensionsordning, eller hvad der nu er tale om, når han er afgået ved døden og derfor ikke selv kan oppebære sin pension på det tidspunkt, hvor den forfalder til udbetaling.

Ændringsforslag nr. 3 er simpelt hen blot udtryk for, at vi fra fremskridtspartiets side siger: på dette meget ømfindtlige politiske område må det, overensstemmende med grundlovens § 46, være folketinget, der skattelovgiver, og ikke ministeren ved, at han skal kunne give særregler. Det vedrører specielt Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Regler i den henseende må afgøres i folketinget og ikke administrativt.

Og når vi så endelig går frem til ændringsforslag nr. 10, er der også tale om en forenkling. Af en eller anden typisk småpolitisk årsag fandt man på tilbage i 1950'erne, at disse forsikringsafgifter, som jo i det store, samlede økonomiske mellemværende spiller en meget lille rolle, skulle deles, sådan at en mindre brøkdelt tilfaldt kommunerne. Det er ærlig talt det rene og skære pjat at fortsætte med denne opdeling mellem de offentlige kasser. Det drejer sig i øjeblikket om mindre end 100 mill. kr. Ministeren forventer, at det i løbet af nogle år kommer op på et større tal, og det gør det måske også, men når det skal fordeles ud over 277 kommuner, er det noget, som kommunerne ikke kan regne med ved deres budgetlægning, fordi de ikke kender noget til, hvor store disse forsikringskatter er, og kommunerne får jo i øjeblikket først og fremmest deres indkomst reguleret over finanslovens § 13 ved bloktilskud fra indenrigsministeriet. Lad os da få fjernet denne lille snørkel på skattelovgivningen ved at sige: de penge, der kommer ind – stort, som ministeren vil have det, eller småt, som vi vil have det – går i statskassen rub og stub, i stedet for at vi bliver ved med at lave disse millimeterretfærdighedsdelingsordninger. Derfor bliver konklusionen, at ikke blot de 13 ændringsforslag, som centrerer sig om overgangsreglerne, men også de 3 andre ændringsforslag, nr. 1, 3 og 10, bør man stemme ja til.

Brixtofte (V):

Der er stillet ikke mindre end 16 ændringsforslag, hvoraf de 13 tager sigte på at

mildne virkningerne af regeringens forslag, Venstre kan naturligvis stemme for ethvert forslag, der mildner virkningerne af regeringens forslag på dette område. De eneste to ændringsforslag, vi stemmer imod, er ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 10.

Ved første behandling viste der sig et klart flertal imod at give loven tilbagevirkende kraft, og skatteministeren har nu bøjet sig for dette flertal og stillet en række ændringsforslag. Men disse ændringsforslag tager imidlertid ikke det tilbagevirkende element ud i samme omfang, som da man ændrede loven tidligere. Derfor har vi under udvalgsarbejdet bedt om at få et notat, der kunne belyse, hvorledes man tidligere ændrede ordningerne, sammenholdt med de nye overgangsregler. Vi fik lovning på, at dette notat skulle være her inden anden behandling, men vi har ikke fået det.

Også ud fra den betragtning er jeg enig med hr. Glistrup i, at vi skal henvise forslaget til fornyet udvalgsbehandling, for jeg er sikker på, at der er flere, der ville stemme for ændringsforslagene om at ændre det med den tilbagevirkende kraft, hvis det godtgøres, at de ændringsforslag, regeringen kommer med, ikke på tilstrækkelig vis tager den tilbagevirkende kraft ud af lovforslaget.

Vi har i stedet for notatet fået et bilag, nr. 55, fra Livs- og Pensionssekskabernes Forening, der belyser forskellen mellem de overgangsregler, man tidligere lavede, og de overgangsregler, der her er tale om.

Det, som regeringen foreslår, er, at det beløb, man hidtil har opsparet, inklusive forrentning, skal man betale den gamle afgift af, og den forrentning, der løber på fremtidig, skal man betale den nye afgift af. Man har tidligere sagt, at man skulle udskille den del, der har været opsparet hidtil, med renter og betale den gamle afgift af den fremtidige forrentning. Det gør en forskel, for idet man pålægger en ny og højere afgift på den fremtidige forrentning af det tidligere opsparede beløb, udhuler man værdien af den opsparring, der har fundet sted forud for lovforslagets vedtagelse. Sely om vi stemmer for regeringens ændringsforslag, er det ikke, fordi vi er tilfredse. Vi mener stadig væk, at der er tilbagevirkende kraft i lovforslaget, også efter at regeringen har fået sine ændringsforslag vedtaget.